

Daniel Marszałek
ur. 1935; Chruślanki Józefowskie

Tytuł fragmentu relacji	Wybór papieża Polaka. Reakcja środowiska lubelskiego.
Zakres terytorialny i czasowy	Lublin, PRL
Słowa kluczowe	Lublin, PRL, Karol Wojtyła, Jan Paweł II, Ryszard Karpiński, Stanisław Dziwisz, KUL, Stefan Wyszyński

Wybór papieża Polaka. Reakcja środowiska lubelskiego.

Gdy Karol Wojtyła został wybrany papieżem pracowałem jeszcze w Totalizatorze Sportowym. Jak było konklawe to tak mówię do kolegi: „Słuchaj chyba Wojtyłę wybiorą na papieża”. Miałem przecucie i później oczywiście była wielka euforia w związku z tym. Dzwonił Wojtyła, bo ja mam trochę znajomych księży w związku ze swoimi studiami, to pyta się Wojtyła, a dzwonił do Krakowa: „A co Wy tam robicie?” - „A płaczymy”. - „Ja też tu płacze” – powiedział. Poza tym jeszcze taki kolega mój dobry, biskup Karpiński był kilkanaście lat w Rzymie. Jak ja byłem z chórem „Canzona” w Rzymie, w Bazylice świętego Piotra to służyłem do mszy, chór nasz śpiewał. Byłem wtedy w Kaplicy Sykstyńskiej, w której wybiera się papieży. Nawet pytałem się siostry zakonnej: „Siostro jak ten Duch Święty przez te małe okienka się dostanie?” – na co zaczęła mi grozić. Biskup Karpiński przekazał mi, że Karol Wojtyła został wybrany papieżem. Mówił wtedy do biskupa Dziwisza: „Stasiu Dziwisz, co my teraz będziemy robić?” - „Jak to co Wasza Świątobliwość, będziemy rządzić” – odpowiedział. Tak że Karpiński wtedy mi takie relacje zdawał z Rzymu, relacje na piśmie, co tam się z nim dzieje. Jan Paweł II był ogólnie szanowany i mówią, że od razu podniósł pobory pracownikom rzymskim. Był również do dziennikarzom usposobiony pozytywnie, świetnie znał język włoski, co nie każdy potrafił. Lubelskie środowisko było dumne, on był tu profesorem na KUL-u wiele lat. Studenci się chwalili, kolega pokazywał mi, że ma Ojca Świętego podpis w indeksie. Wielka, wielka euforia była w Lublinie, nie tylko zresztą w Lublinie. Tam [w Rzymie] było takie zdarzenie, że jak już było konklawe, to też wiem od kuchni, prymas Wyszyński był jednym z tych, którzy wybierali papieża, im nie wolno było się ze komunikować. To on przechodził obok Wojtyły i on mówi tak: „Jak wybiorą trzeba przyjąć”. On odpowiedział: „Bóg zapłać”. A że doszło do ostatecznej decyzji to zadecydował o tym toast kardynała Königa z Austrii, z Wiednia, który wznosił w czasie obiadu mówiąc: „To może zdrowie księdza kardynała Wojtyły”. I wtedy zwrócono na niego uwagę. On przeprowadzał jakieś rekolekcje dla tych wszystkich kurialistów rzymskich i zaraz później przyszedł Wojtyła, ukierunkowany w sprawę, ale o tym się nigdzie nie mówiło. Oczywiście Karpiński mi o tym mówił, na te czasy nasze to dobrze, że został wybrany Wojtyła papieżem. Widziałem też papieża w Ameryce, w Nowym Jorku jak był wtedy z wizytą, najpierw przy gmachu ONZ-u, a później widziałem go przy katedrze świętego Patryka, tam czekaliśmy parę godzin. Wiele narodowości dawało wówczas program artystyczny, a Polaków tam nie było. Polacy nie przygotowali nic, byłem wściekły na to, ale co zrobić. Chciało się wtedy

krzyknąc: „Ja jestem z Lublina”

Data i miejsce nagrania	2010-06-10, Lublin
Rozmawia/a	Piotr Lasota
Transkrypcja	Justyna Maciejewska
Redakcja	Piotr Lasota, Justyna Maciejewska
Prawa	Copyright © Ośrodek "Brama Grodzka - Teatr NN"